

gik ud fra, at paa de mange Steder i Haugeloven, hvor der forlanges Stemmeslerhed efter Marketal, er Meningen det hele og ikke blot det paa vedkommende Møde repræsenterede Marketal. Denne Regel, der i sig selv formentlig at siemne bedst med de heromhandlede Forholds Natur, vilde ogsaa være tilstrækkelig, naar man turde gaa ud fra, at Votdagerne i den paagjældende Eiendom altid personlig eller ved Repræsentant vilde møde ved Grandestævnet. Men da en saadan Forudsætning langt fra vilde holde Stik, og det formentlig hverken vilde være praktisk eller principrigtigt — hvad man forøvrigt tidligere har været inde paa, jfr. Rancstr. til Færø Amt af 22de Novbr. 1836 — at paalægge og direkte fremtvinge en Pligt til at give Møde, vilde en saadan Bestemmelse, naar den stod alene, meget ofte føre til, at ingen gyldig Beslutning vilde kunne tages paa Grandestævnet, fordi det fornødne Stemmeantal efter Marketal ikke vilde kunne afgives. Da Loven altsaa med en saadan Regel vilde forfeile sin Hovedbestemmelse, at skaffe Vedtægter tilveie, spiede man derfor efter daværende Amtmand Jinsens Indstilling, som en subsidier Regel for det Tilfælde, at Hovedreglens Stemmeantal ikke var naaet, den Bestemmelse til, at Vedtagelsen skulde være gyldig, naar $\frac{2}{3}$ af de i Eiendommen Votdagne, som eie eller bruge mindst $\frac{1}{3}$ af dens Marketal, have stemt for Sagen. Foruden altsaa herved at udvide den faktiske Mulighed for gyldige Beslutninger, ønskede man tillige herigjennem at give det ofte store Antal Ciere af imaa Andele, der ved Hovedreglen vare saa godt som udelukkede fra Indflydelse overfor de store Andelseiere, nogen Indflydelse, hvad der saa meget mindre kunde være nogen Betænkelse ved, som de større Andelskavere, ved at møde og afgive deres Stemmer altid vilde have det i deres Magt at værne om deres Interesser. Endelig tilføiedes det i Regjeringsforslaget, at denne Afstemningsmaade ogsaa skulde gjælde, hvor der i Haugeloven er foreskrevet Afgjørelse ved Stemmeslerhed efter Marketal.

Lagthinget, der med Justitsministeriet var enigt i, at Bestemmelsen om Stemmeslerhed efter det hele Marketal var upraktisk, naar den stod alene, var imidlertid af den Mening, at det vilde være ligesaa upraktisk at søge Manglen afhjulpen paa den i Regjeringsforslaget foreslaaede Maade, idet det nemlig vilde være forbundet med meget store Vanskeligheder, ja undertiden endog ligefrem umuligt paa Grandestævnet at faae Ejernes Antal oplyst. Thinget gik derfor en anden Vej, nemlig i Sager efter § 2 a kun at forlange Stemmeslerhed efter det re-

præsenterede Marketal, dog at Ciere eller Brugere af mindst $\frac{1}{3}$ af hele Marketallet skulde have stemt for. I Sager efter § 2 b foreslog Lagthinget derimod at kræve $\frac{2}{3}$ af hvert Brugs hele Marketal. De interesserede Personers Antal er der saaledes slet ikke tillagt nogen Vægt. Haugelovens Afstemningsregler har man til Gjengjæld ikke villet gribe ind i, men har ladet dem forblive gjældende paa deres Omraade.

Denne Lagthingets Vedtagelse bevægede Amtet til paany i 1885 at forelægge Sagen for Thinget, idet det foreslog en hel ny Afstemningsregel, hvorefter der skulde foredes Stemmeslerhed blandt de mødende Stemmeberettigede i Forbindelse med Stemmeslerhed efter det paa Mødet repræsenterede Marketal, dog ikke under henholdsvis $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ af det hele Marketal, eftersom Sagen hører til de i § 2 a eller § 2 b nævnte. Dette Forslag vandt imidlertid heller ikke Thingets Bifald, idet man mente, at denne Afstemningsmaade ingenlunde vilde lette men tværtimod vanskeliggjøre Tilveiebringelsen af Vedtægter. Erfaringen udviser nemlig, at de store og de smaa Andelseieres Interesser ofte kollidere, idet det ikke sjelden er eller troes at være i de Sidstes Interesse at forebygge den regelbundne Orden ved Udøvelsen af det fælles Brug, der dog i Virkeligheden tjener det Hele bedst. Den foreslaaede kombinerede Stemmeslerhed vilde derfor sjældent naaes. Derimod tiltraadte Thinget, der iøvrigt fastholdt sin i 1884 vedtagne Afstemningsregel, et samtidig stillet Forslag af Amtet om at gjøre Paragrafen anvendelig paa det i Sagtloven af 9de Februar 1854 § 6 omhandlede Tilfælde (Overenskomst mellem Grundbestidderne med Hensyn til Fuglefangst i Uær, Fuglebjerg m. m.)

Ved Indsendelsen af Lovforslaget har Amtet endelig gjort et nyt Forslag, gaaende ud paa, at der, som i Regjeringsforslaget, principaliter skal forlanges Stemmeslerhed efter det hele Marketal, og in subsidium, hvis dette ikke opnaas, $\frac{2}{3}$ af de mødende Stemmeberettigedes Stemmer, derunder Stemmer fra mindst $\frac{1}{3}$ af hele Marketallet.

Man har imidlertid ment at kunne blive staaende ved den af Lagthinget gjentagende fastholdte Regel. Det kunde vel ved første Biekast synes ubilligt at betage et maasse stort Antal Bestidder af imaa Andele af væsentlig Indflydelse paa de her omhandlede Vedtægter overfor maasse en enkelt eller nogle enkelte Bestidder af store Andele, men det maa erindres, at der her er Tale om Eiendomsforhold, i hvilke det formentlig er naturligt, at Andelens Størrelse, hvor der skal træffes Bestemmelse, og der maa væl-